

—○○○—
לעזי רשיי
פלידן
[פלידן]
רביה, רבילות.

והנשא לאחר. כדמפרש לקמיה שאין כל האלמנות שוות: והנשא
לאחר. דתלמח זמני בעיני לזוקה כרשב"ג. ככולה גרסין ופליסין:
מכחול. קים ארוך ועין על רגלו של מכחול: מן הצדדין. וטעור:
ואם יש לה וסת. לקלקול הזה שאינה רואה כל עשה מחמת השמש
אלא לפרקיס מולה נוספה ומשמשת תורה אור

והנאמנת אשה לומר וכו' דכרי רבי. פירש' דחוקה ק"י סופא
דנאמנת כרבי אכל טלה רישא כרשב"ג כדכירא ליה'
ג' זמני הי חוקה ור' מפרש דאפילו רבי מודע כדכירא מחמת
השמש דכרי ג' זמני לחחוקה דומיא דק' דלעיל' דלמד לימים
ב' ולמה שלא מט תמימי ג' כגון

אכלה שום או פלגין דאפילו לרבי
כפי תלמח זמני:
ותברוק עממה כדכירא שלישי
ס' פירש בקונטרס
מזיאה שלישי וחילק השמש על ידי
בדיקה ולמה חקרו מוחך לטע
מחמת דאכירה לראשון אפי' בבדיקה
והיא דהוא מלי למיפקר לפי פירוש
דגם לטעי לא תשתיי אלף ע"י בדיקה
כיון דלא ידע שטייף דלא כל האלמנות
שוות ור"ת מויר לראשון בבדיקה
ויש להעמיד הברייתא כשאנה רואה
לערות בבדיקה ע"י שאינה יודעת
לברוק וכן משמע בירושלמי כפ' דם
הגדה דפרקי וחכוק עממה כבעל טעי
ומטיי לפי שאין כל האלמנות שוות
כן י"ל דה"ס דין נמי פריך דלא כפי
זכורטפסחא (פ"ח) נמי פירא עד הכה
מוחיה לנשא עד שלשה ס' פירוש עד
כמה מותרת בלא בדיקה ומדלא
מהיר אחיסורא לפרש עד כמה היא
אכירה אפילו בבדיקה והיא
דבבדיקה פירא אפילו לראשון והיא
שפיר לפירוש ר"ת דפירכא קמייחא
הי כמו פירכא שניה :

ותברוק עממה כדכירא ראשון
של בעל שלישי. חימה
למאי דלא ידע שטייף אלא כל הכחות
שוות לפיכך דבדיקה עממה כדכירא
שניה של בעל שזי דלענין אכזה של
אין לומר לא כל האלמנות שוות שאי
כבר ראהה פעם האשונה על ידי
כשילוח ומאוס חוקה כחות ק"י
להתירה שרי החוקה ג' כחות
של בעל ראשון ואין להתירה אלף
משמע זה דלמן כל הכחות שוין ואין
חוקה כמו של ראשון משעלה לשני
ואכפי לא ידעיין לך עממה:
כי היכי דתהו עלך דך ניכח.
פירש"י תחת אשר קראו בזהב
אשך ויאמרו כמה עגלה גדולה ומשוב
קגלחם ממך וכפתוך"י פ"י שלטו
קך עינים להתרחק מבעלי עושיים
עכשו שאת בת נמים מרובים כשנתן
מרוכין ביותר ויטע עינים קך ויאמרו
אשריה שקמים מרובים שמתוך קך
כנייה מרובים ומתן העין שיהט קך
יפקס ומתים ואתפרא:
שנים קצב עשה. א' שמתא ראהה
יום ראשון דם ידוק ואלי
מן המנין:

ותברוק עממה כדכירא ראשון
של בעל שלישי. חימה
למאי דלא ידע שטייף אלא כל הכחות
שוות לפיכך דבדיקה עממה כדכירא
שניה של בעל שזי דלענין אכזה של
אין לומר לא כל האלמנות שוות שאי
כבר ראהה פעם האשונה על ידי
כשילוח ומאוס חוקה כחות ק"י
להתירה שרי החוקה ג' כחות
של בעל ראשון ואין להתירה אלף
משמע זה דלמן כל הכחות שוין ואין
חוקה כמו של ראשון משעלה לשני
ואכפי לא ידעיין לך עממה:
כי היכי דתהו עלך דך ניכח.
פירש"י תחת אשר קראו בזהב
אשך ויאמרו כמה עגלה גדולה ומשוב
קגלחם ממך וכפתוך"י פ"י שלטו
קך עינים להתרחק מבעלי עושיים
עכשו שאת בת נמים מרובים כשנתן
מרוכין ביותר ויטע עינים קך ויאמרו
אשריה שקמים מרובים שמתוך קך
כנייה מרובים ומתן העין שיהט קך
יפקס ומתים ואתפרא:
שנים קצב עשה. א' שמתא ראהה
יום ראשון דם ידוק ואלי
מן המנין:

ותבנה לאחר. כדמפרש לקמיה שאין כל האלמנות שוות: והנשא
לאחר. דתלמח זמני בעיני לזוקה כרשב"ג. ככולה גרסין ופליסין:
מכחול. קים ארוך ועין על רגלו של מכחול: מן הצדדין. וטעור:
ואם יש לה וסת. לקלקול הזה שאינה רואה כל עשה מחמת השמש
אלא לפרקיס מולה נוספה ומשמשת תורה אור

ובדיקה בין וסת לוסת: דברי
רבי. הך מילתא לחדה דנאמנת
אשה קאמר רב אכל רישא כולה רבן
שמעון היא: אפגודי מפגרא. שהעך
אית מלך ומקרעט. ומילא דם: דרפא.
כסול: והבדוק בביאה שלישיית של
בעל ראשון. כלומר מביאה שלישיית
עד לראשון וחילק משמש ע"י בדיקה
ולמה תמגרי: לפי שאין כל
האלמנות שוות. ושמתא כבעל למה
תמגרי בדיקה ומטעם שמתגרת ומתקן
ולא תמא ליה (דארת הלך מתגרת
עד שתתחוק בשלש אלמנות: והבדוק
בביאה ראשונה של בעל שלישי.
משנה עליה פעם אחת לא השמש
שניה בלא בדיקה שהרי החוקה
ג' אלמנות. ומטיין אין חוקה ביאה
עמ חוקה דלמן כל הכחות שוין
ושמתא כעליה זו הימה נכח מרובה
הלך עד שתתחוק ג' ביאות לכל
חד וחד והכר מטיי בדיקה לביאה
בנייהת של בעל שלישי: ההיא
דאתאי. שהיתה רואה דם מחמת
השמש: בעתה. ההיילה פתחו:
ממלאה ועפצת. מממלאה דם וממלאה
בשעת השמש: דימת עירך. כנות
עירך שהיו מתקנאות בין בנייהת
שנייה לבנעליך. דימת לטון ליען
פרלדין כמו (וימות דף נב.) מידם
דיימח וכמו (פוסט דף טז.) לא יאח
אלם דומה: כי היכי דתהו עלך.
עד השתא להא גיטא על חיכה
ימריה עיינס: ותהו עלך לאידך
גיסא. ויאמרו כמה עגלה זו ומשוב
קגלה מתך: הוה עובדא. וגילמה לערה
לרבים ונקשו עליה רחמים ונתפראה:
בשדות. מקום שפת ג' מורה ואין
יודעת למנות פתח ג' נות ממי וכן
ימי נדה ממי הן ימי וכו': ששה והוא.
קדן מורה ושמתא בימי נדה הוא:
שנים תשב ששה והן. לחומרך שמתא
ראשון עוף וזב ושי תלמה נדה
וארבה סוף עד עשה אלף שלשה דלילו
הוה ימי וזה לרביה' ו' נקיים השתא
נמי חשז שבעה נקיים שמתא בימי
זבה עומדת: קשתה שנים. ורלהה
בימי וזב: איסורא. דלפי הכח דלא
תאמר תשב עד כרתה מן המורה:
צריכה לישב שבעה נקיים. שמתא מחמת
חלות חימוד ראהה דם: איעכב ו'
ימי. כתר יומתא שנתפיקה לישא:
ל

ותבנה לאחר. כדמפרש לקמיה שאין כל האלמנות שוות: והנשא
לאחר. דתלמח זמני בעיני לזוקה כרשב"ג. ככולה גרסין ופליסין:
מכחול. קים ארוך ועין על רגלו של מכחול: מן הצדדין. וטעור:
ואם יש לה וסת. לקלקול הזה שאינה רואה כל עשה מחמת השמש
אלא לפרקיס מולה נוספה ומשמשת תורה אור

שבעה נקיים אמר ר' יורא כבנות ישראל (א) התמיוו על עצמן שאפילו רואות שפת דם כתרדל וישבות
עליה שבעה נקיים אדבריה רבא לרב שמואל ודרש קשתה שני ימים ושלישי הפילה תשב שבעה נקיים
קקבר אין קשוי לנפלים *ואי אפשר לפתיחת הקבר בלא דם א"ל רב פפא לרביא מאי אריא קשתה שני
ימים אפילו משהו בעלמא *דהא א"ר יורא בנות ישראל התמיוו על עצמן שאפילו רואות שפת דם
כתרדל וישבות עליה שבעה נקיים *א"ל אמנא לך (ב) איסורא ואח אמרת מנהגא היכא דארמור אחרד
היכא דלא ארמור (חבעוה נתר בהמן למכול קמשים ע"ג נמל ס') *אמר רבא *לבעוה לינישא
ונתפייסה צריכה שבעה נקיים רבינא איעסק ליה *לבריה בי רב (ג) חנינא א"ל סבר ליה מר למכתב
כתובה *לארבעה יום א"ל אין כי ממא לארבעה נטר עד ארבעה אחריןא איעכב שבעה יומי בתר הדוא
יומא א"ל מאי האי א"ל לא סבר לה מר להא דרבא דאמר רבא חבעוה לינישא ונתפייסה צריכה לישב שבעה
נקיים א"ל אימר דאמר רבא כנדולה דקחויא דמא אבל בקמנה דלא חויא דמא מי אמר א"ל כפירוש אמר
רבא לייש גדולה לא שנא קמנה גדולה מעמא מאי מושיך דמחמרא קמנה נמי מחמרא אמר רבא אשה
(א) תבנה יומי פ"י תמחא לנחיתא נמילת כת וכו' ג' ג' חן שמוין ככ"י דף נב. ספ"ד [ח] ג' ג' נ"י כ"כ
מגיד א"ל א"ל יומי בן נמחב כתובה איעכב ו' יומי בן נמחב יומא אלא א"ל מ"ס ע"ב דף נב. ה"י ח"י

הגרות הב"ח
(ה) ג' דמות סלקא
ספילת רב' ס'
הרל"ד דבסיכא כנסת
לעזי היה רואה דם
ממי שהנדה היה
בין כחלה נכנסת
ומקנאות בין לטון
אחא רואה לבי וכושי
ס' ג' ככר קום
לפי כניה לער נשד אלף
ימא לטון: (ג) שם
לפי כניה ב' כר פוסק
לפי כניה (ד) ר"ש
לפי כניה וכו' ולא כחא
לפי עגנה כ"כ:

גליון הש"ס
כפי ח"ל אחיה קך
חימה.
כדכירא ס' טכר שיה
לו ג' אחת טלון:
שם נכריה ב' כר מילין
כ"י וכושיא ורלה
אחיה ב' כר חכמה:

הגרות מר"ב
רנשבורג
[א] תורה' כ"כ וכו' שמתא
לראש יום ראשון. כ"כ
פ"י י"י אלוט פ"ה חכ"י
אחיסור ביאה דין ג' ידון
פ"ס ככר דכ"י נה: